

Anonimizirana verzija

Prijevod

C-180/24 – 1

Predmet C-180/24

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

6. ožujka 2024.

Sud koji je uputio zahtjev:

Sąd Okręgowy w Poznaniu (Poljska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

29. siječnja 2024.

Tužitelj:

Santander Consumer Bank S.A.

Tuženik:

EN

RJEŠENJE

[omissis]

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy (Okružni sud u Poznanju, XV. žalbeni građanski odjel, Poljska)

[omissis]

nakon što je razmotrio [omissis]

[omissis] [predmet povodom tužbe]

društva Santander Consumer Bank S.A. sa sjedištem u Wrocławu

protiv osobe EN

u pogledu plaćanja,

povodom žalbe obiju stranaka

[*omissis*]

odlučio je:

1. [*omissis*]

2. na temelju članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, uputiti Sudu Europske unije sljedeće prethodno pitanje:

Treba li članak 3. točku (j) Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL 2008., L 133, str. 66.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58. i ispravak SL 2014., L 283, str. 66.) tumačiti na način da mu se protivi praksa da se u ugovore o potrošačkom kreditu unose odredbe čiji sadržaj nije rezultat pojedinačnih dogovora između stranaka i kojima se predviđaju kamate obračunane na cijeli iznos kredita koji se dodjeljuje potrošaču, a koji uključuje ne samo iznos koji je stvarno isplaćen potrošaču, nego i iznose namijenjene pokrivanju troškova dodijeljenog kredita (uključujući, među ostalim, kao što je to slučaj u okolnostima ovog predmeta, vjerovnikovu proviziju ili premiju za životno osiguranje i osiguranje za asistenciju)?

3. na temelju članka 177. stavka 3.¹ Kodeksa postępowania cywilnego (Zakonik o građanskom postupku) prekinuti postupak u predmetu.

Obrazloženje

I. Činjenično stanje i tijek postupka pred nacionalnim sudom

- 1 Tužitelj, društvo Santander Consumer Bank S.A. sa sjedištem u Wrocławu, zahtijevao je da se tuženiku EN u njegovu korist naloži plaćanje iznosa od 33 016,23 poljska zlota uvećan za ugovorne kamate u iznosu najviših zatezних kamata na iznos od 30 880,42 poljska zlota od 11. rujna 2020. do dana plaćanja te zakonske zatezne kamate na iznos od 2100,88 poljskih zlota od dana podnošenja tužbe do dana plaćanja. Osim toga, tužitelj je zahtijevao da se tuženiku naloži plaćanje troškova postupka.
- 2 Tuženik je zahtijevao da se tužba odbije i da se tužitelju naloži povrat troškova postupka.
- 3 Općinski sud pobijanom je presudom prihvatio tužbu gotovo u cijelosti.
- 4 Osnova te odluke bile su sljedeće činjenice:

i. tuženik je 6. rujna 2018. sklopio s tužiteljem ugovor o gotovinskom kreditu br. 158507783883 na iznos od 38 786,35 poljskih zlota koji je u skladu s ugovorom trebao biti namijenjen:

- u potrošačke svrhe korisnika kredita – 5500 poljskih zlota,
- otplati ranijih financijskih obveza korisnika kredita prema vjerovniku – 21 655,04 poljska zlota,
- financiranju vjerovnikove provizije za dodjelu kredita – 4525,10 poljskih zlota,
- financiranju premije za životno osiguranje – 6516,11 poljskih zlota,
- financiranju premije za osiguranje za asistenciju – 582 poljska zlota,
- financiranju naknade za prosljeđivanje sredstava u potrošačke svrhe – 8,10 poljskih zlota.

Utvrđeno je da ukupno treba platiti iznos od 49 570,34 poljska zlota koji se sastojao od glavnice od 38 786,35 poljskih zlota zajedno s kamatama za cijelo razdoblje kreditiranja od ukupno 10 783,99 poljskih zlota.

ii. Ugovorom je predviđeno da će se zajam otplaćivati u 60 mjesečnih obroka s početkom od listopada 2018. Iznos 59 obroka bio je 831,16 poljskih zlota, a posljednjeg 831,30 poljskih zlota.

iii. [omissis]

iv. Tuženik je otplatio samo dio potraživanja u iznosu od 15 465,54 poljska zlota, uključujući glavnice do iznosa od 7905,93 poljska zlota, što je proizlazilo iz izvješća o uplatama koje je podnio tužitelj [omissis].

v. Tužitelj je raskinuo ugovor o zajmu i, slijedom toga, podnio tužbu u ovom predmetu.

vi. Tužitelj je tužbom zahtijevao da se tuženiku naloži plaćanje iznosa od 33 016,23 poljska zlota koji se sastojao od:

- 30 880,42 poljska zlota na ime dospjele glavnice uvećan za daljnje kamate,
- 2100,88 poljskih zlota na ime ugovornih i kaznenih kamata,
- 34,93 poljska zlota na ime paušalne naknade za paket bankovnih usluga.

- 5 Tužitelj i tuženik podnijeli su žalbe.
- 6 S obzirom na prigovore istaknute u žalbama obiju stranaka, moglo se smatrati da prethodno navedene činjenice nisu sporne u fazi žalbenog postupka.
- 7 [omissis]
- 8 Tuženikovom žalbom osporavala se odluka općinskog suda u cijelosti i njome se zahtijevalo da se tužba odbije. Tuženik je u prigovorima istaknuo povredu:

[navođenje povrijeđenih odredbi nacionalnog prava]

- i. [omissis] članka 58. Kodeksa cywilnog (Građanski zakonik) zbog neopravdanog utvrđenja da je ugovor o kreditu bio zakonit u pogledu kamata koje se njime utvrđuju; u tom je pogledu žalitelj osobito prigovorio da se ugovorom, protivno odredbama o potrošačkim kreditima, omogućivalo obračunavanje ugovornih kamata na kreditirane troškove, ugovor je u tom pogledu sadržavao nepoštene odredbe, tuženik je podnio izjavu o besplatnom kreditu što je dovelo do „ništavosti” ugovornih odredbi o kamatama, slijedom čega je ugovor bio potpuno beskamatan i stoga tužitelj nije dokazao iznos svojeg potraživanja, u konačnici, tužitelj je nedjelotvorno raskinuo ugovor o kreditu;
- ii. [omissis];
- iii. [omissis].

Tuženik je stoga zahtijevao izmjenu pobijane presude i odbijanje tužbe u cijelosti.

- 9 Žalitelj je u obrazloženju iznio argumentaciju koja upućuje na to da:
 - su kamate na kreditirane troškove kredita utvrđene ugovorom bile nedopuštene,
 - su stoga iznosi kamata u ugovoru navedeni nepravilno i pogrešno što za sobom povlači nepravilno utvrđenje iznosa cjelokupne tuženikove obveze,
 - je tuženik podnio izjavu o besplatnom kreditu na temelju članka 45. Ustawe o kredycie konsumenckim (Zakon o potrošačkom kreditu) koja dovodi do uklanjanja ugovornih odredbi o kamatama,
 - je u pozivu na plaćanje pogrešno utvrđen iznos dugovanja i nisu ispunjeni zahtjevi koji proizlaze iz članka 75.c Prawa bankowog (Zakon o bankarstvu) te je stoga ništav s obzirom na ugovor,
 - ugovor nije djelotvorno raskinut – na dan raskida tuženikovo dugovanje nije odgovaralo zahtjevima ugovora.

II. Odredbe nacionalnog prava i prava Unije koje se mogu primijeniti u ovom predmetu

10 Odredbe nacionalnog prava

Članak 3. Zakona o potrošačkim kreditima:

stavak 1.: Ugovor o potrošačkom kreditu znači ugovor o kreditu čiji iznos ne premašuje 255 550 zlota ili jednakovrijedan iznos u valuti koja nije poljska valuta, koji vjerovnik u okviru svoje djelatnosti odobrava ili obećava odobriti potrošaču.

stavak 2.: Ugovor o potrošačkom kreditu osobito znači:

točka 2.: ugovor o kreditu u smislu odredbi Zakona o bankarstvu.

Članak 5. Zakona o potrošačkim kreditima:

točka 6.a: nekamatni troškovi kredita znači svi troškovi koje potrošač mora platiti u vezi s ugovorom o potrošačkom kreditu osim kamata;

točka 10.: stopa zaduživanja znači kamatna stopa izražena kao fiksni ili varijabilni postotak koja se primjenjuje godišnje na iznos dobivenog kredita;

točka 12.: efektivna godišnja kamatna stopa znači ukupni trošak kredita za potrošača, izražen kao godišnji postotak ukupnog iznosa kredita.

Članak 30. stavak 1. Zakona o potrošačkim kreditima:

točka 6.: ugovor o potrošačkom kreditu definira, među ostalim, stopu zaduživanja, uvjete koji uređuju primjenu te stope, kao i razdoblja, uvjete i postupke promjene te stope zaduživanja koji, uključujući indeks ili referentnu stopu koji se primjenjuju na inicijalnu stopu; ako se ugovorom o potrošačkom kreditu predviđaju različite stope zaduživanja, te se informacije navode za sve stope koje se primjenjuju u određenom razdoblju trajanja ugovora;

točka 7.: efektivnu godišnju kamatnu stopu i ukupan iznos koji je potrošač dužan platiti utvrđen na dan sklapanja ugovora o potrošačkom kreditu uz navođenje svih pretpostavki primijenjenih pri izračunu te stope.

Članak 45. stavak 1. Zakona o potrošačkim kreditima: U slučaju vjerovnikove povrede članka 29. stavka 1., članka 30. stavka 1. točaka 1. do 8., 10., 11., 14. do 17., članka 31. do 33., članka 33.a i članka 36.a do 36.c potrošač, nakon podnošenja pisane izjave vjerovniku, vraća kredit bez kamata i drugih troškova kredita koje duguje vjerovniku u roku i na način utvrđen ugovorom.

Članak 47. Zakona o potrošačkim kreditima: Ugovorne odredbe ne mogu isključivati niti ograničavati prava potrošača predviđena zakonom. U tom slučaju primjenjuju se odredbe ovog zakona.

Članak 6. [Građanskog zakonika]: Teret dokazivanja činjenice na osobi je koja iz te činjenice izvodi pravne učinke.

Članak 58. Građanskog zakonika:

stavak 1. Pravna radnja koja nije zakonita ili je usmjerena na zaobilaženje zakona ništava je, osim ako se relevantnom odredbom predviđa drukčiji učinak, osobito onaj da se umjesto ništavih odredbi pravne radnje uključuju odgovarajuće zakonske odredbe.

stavak 2. Pravna radnja koja je protivna načelima društvenog suživota ništava je.

stavak 3. Ako je ništav samo dio pravne radnje, radnja ostaje na snazi u preostalom dijelu, osim ako iz okolnosti proizlazi da radnja ne bi bila izvršena bez ništavih odredbi.

Članak 385.¹ Građanskog zakonika:

stavak 1. Odredbe potrošačkog ugovora o kojima se nije pojedinačno pregovaralo nisu obvezujuće za potrošača ako se njima utvrđuju prava i obveze potrošača na način koji nije u skladu s dobrim običajima i koji grubo narušava njegove interese (nedopuštene ugovorne odredbe). Ta se odredba ne odnosi na ugovorne odredbe kojima se uređuju glavna davanja stranaka, među kojima su cijena ili naknada, ako su sastavljene na nedvosmislen način.

stavak 2. Ako neka ugovorna odredba prema stavku 1. nije obvezujuća za potrošača, u preostalom dijelu ugovor je i dalje obvezujući za stranke.

stavak 3. Odredbe ugovora o kojima se nisu vodili pojedinačni pregovori jesu one na čiji sadržaj potrošač nije imao nikakav konkretan utjecaj. To se posebno odnosi na ugovorne odredbe preuzete iz predloška ugovora koji je druga ugovorna stranka predložila potrošaču.

stavak 4. Teret dokazivanja da je odredba pojedinačno ugovorena na onoj je stranci koja se na to poziva.

Članak 385.² Građanskog zakonika:

Ocjena usklađenosti ugovorne odredbe s dobrim običajima provodi se prema stanju u trenutku sklapanja ugovora, vodeći računa o njegovu sadržaju i okolnostima njegova sklapanja te uzimajući u obzir ostale ugovore povezane s ugovorom koji sadržava odredbu koja je predmet ocjene.

Članak 245. Zakonika o građanskom postupku:

Privatna isprava sastavljena u pisanom ili elektroničkom obliku predstavlja dokaz da je osoba koja ga je potpisala dala izjavu sadržanu u ispravi.

Članak 253. Zakonika o građanskom postupku:

Ako stranka osporava točnost privatne isprave ili tvrdi da izjava osobe koja ju je potpisala sadržana u toj ispravi ne potječe od te osobe, dužna je dokazati te okolnosti. Međutim, ako se spor odnosi na privatnu ispravu koja potječe od osobe koja nije stranka koja je osporava, točnost isprave mora dokazati stranka koja je želi koristiti.

Članak 316. stavak 1. Zakonika o građanskom postupku:

Nakon zatvaranja rasprave sud donosi presudu na temelju činjeničnog stanja koje je postojalo u trenutku zatvaranja rasprave; osobito, dodjelu tražbine ne sprečava činjenica da je ona postala plativa tijekom postupka.

11 Odredbe prava Unije

Članak 3. točka (j) Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL 2008., L 133, str. 66.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58. i ispravak SL 2014., L 283, str. 66.) (u daljnjem tekstu: Direktiva 2008/48/EZ): „stopa zaduživanja” znači kamatna stopa izražena kao fiksni ili varijabilni postotak koja se primjenjuje godišnje na iznos dobivenog kredita;

Članak 10. stavak 2. Direktive 2008/48/EZ: Ugovor o kreditu jasno i sažeto definira:

točka (f): stopu zaduživanja, uvjete koji uređuju primjenu te stope te, kada su ti podaci dostupni, bilo koji indeks ili referentnu stopu koji se primjenjuje na inicijalnu stopu zaduživanja, kao i razdoblja, uvjete i postupke promjene te stope zaduživanja te, ako se u različitim okolnostima primjenjuju različite stope zaduživanja, gore navedene informacije u odnosu na sve stope koje se primjenjuju;

Članak 3. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24. i ispravak SL 2024., L 90009) (u daljnjem tekstu: Direktiva 93/13/EEZ):

stavak 1.: Ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nepoštenom ako u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka, proizašlih iz ugovora. stavak 2.: Uvijek se smatra da se o nekoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ona sastavljena unaprijed pa potrošač nije mogao utjecati na njezin sadržaj, posebno u kontekstu unaprijed formuliranog standardnog ugovora.

Činjenica da se o određenim aspektima neke odredbe ili o nekoj određenoj odredbi pregovaralo ne isključuje primjenu ovog članka na ostatak ugovora

ako opća ocjena ugovora ukazuje na to da se ipak radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru.

Kad god prodavatelj robe ili pružatelj usluga izjavi da se o nekoj standardnoj odredbi pojedinačno pregovaralo, teret dokaza je na njemu.

Članak 4. stavak 1. Direktive 93/13/EEZ: Ne dovodeći u pitanje članak 7., nepoštenost ugovorne odredbe procjenjuje se tako da se u obzir uzimaju priroda robe ili usluga na koje se ugovor odnosi u vrijeme kada je ugovor sklopljen, sve popratne okolnosti sklapanja ugovora i sve ostale odredbe tog ugovora ili nekog drugog ugovora o kojem on ovisi.

Članak 5. Direktive 93/13/EEZ: U slučaju ugovora u kojima se potrošaču sve ili određene odredbe nude u pisanom obliku, te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo. Ako postoji sumnja oko značenja neke odredbe, prednost ima tumačenje koje je najpovoljnije za potrošača. Ovo pravilo o tumačenju ne primjenjuje se u kontekstu postupka utvrđenog u članku 7. stavku 2.

III. Pravne dvojbe suda koji je uputio zahtjev i njihova važnost za rješavanje pravnog pitanja

A. Relevantnost odluke Suda za glavni postupak

- 12 Rješenjem od 28. listopada 2022. Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze w Krakowie (Općinski sud u Krakovu – Podgórze u Krakovu, Poljska) uputio je Sudu Europske unije dva prethodna pitanja (predmet C-678/22), a prvo se odnosilo na pitanje obuhvaćeno pitanjem u ovom predmetu. Međutim, rješenjem od 5. prosinca 2023. predmet je brisan iz upisnika Suda na temelju članka 100. Poslovnika Suda s obzirom na to da je Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze w Krakowie (Općinski sud u Krakovu – Podgórze u Krakovu) rješenjem od 20. studenoga 2023. obavijestio o obustavi glavnog postupka.
- 13 Bit pitanja upućenog Sudu odnosi se na to na koji se opseg iznosa kredita koji je odobrio vjerovnik mogu zaračunati kamate utvrđene ugovorom. U okolnostima ovog predmeta kredit dodijeljen tuženiku obuhvaćao je dva osnovna elementa: kredit *sensu stricte* (27 155,04 poljska zlota) i kreditirane troškove njegove dodjele (provizija, premije osiguranja itd.; 11 631,31 poljski zlot). Ukupno je to iznosilo 38 786,35 poljskih zlota i na taj su ukupan iznos zaračunate kamate koje su nakon kapitalizacije za cijelo razdoblje trajanja ugovora trebale iznositi 10 783,99 poljskih zlota.
- 14 Stajalište, različito od onog što je tužitelj naveo pozivajući se na ugovor između stranaka, prema kojem su se kamate mogle obračunati samo na glavnici *sensu stricte* bitno utječe na ocjenu njegova zahtjeva podnesenog u postupku: tužitelj potražuje tražbinu koja obuhvaća i kamate na iznose koji uključuju troškove dodijeljenog kredita, a kamate iz ugovora mogle bi se obračunati samo na iznos od 27 155,04 poljska zlota.

B. Dvojbe u pogledu tumačenja koje se odnose na odredbe koje su osnova odluke

- 15 S obzirom na iznesene činjenice, do dvojbi u pogledu tumačenja dovodi sadržaj članka 3. točke (j) Direktive 2008/48/EZ iz kojeg proizlazi da stopa zaduživanja znači fiksna ili varijabilna kamatna stopa koja se primjenjuje godišnje na iznos dobivenog kredita. Isto pravilo uvedeno je u poljski pravni sustav u odredbama Zakona o potrošačkim kreditima: u članak 5. zakonodavac je uključio pravilo da stopa zaduživanja znači kamatna stopa izražena kao fiksni ili varijabilni postotak koja se primjenjuje godišnje na iznos dobivenog kredita.
- 16 Do dvojbi suda koji je uputio zahtjev, također s obzirom na razlike u poljskoj sudskoj praksi, dovodi pitanje je li, s obzirom na ciljeve Direktive 2008/48/EZ, nedopuštena praksa uključivanja u ugovore o potrošačkom kreditu odredbi kojima se predviđa obveza potrošača da plaća kamate obračunane ne samo na iznos koji je stvarno isplaćen potrošaču, nego i na nekamatne troškove kredita koje kreditira prodavatelj robe ili pružatelj usluga (vjerovnik).
- 17 U poljskoj sudskoj praksi već se nekoliko godina vodi spor u pogledu obračunavanja kamata na dio glavnice namijenjen pokrivanju kreditiranih troškova. Brojne odluke zagovaraju dopuštenost takvog postupka (primjerice presuda Sāda Okręgowog w Poznaniu (Okružni sud u Poznaniu, Poljska) od 27. svibnja 2022., XIV C 210/22, LEX br. 3440970; presuda Sāda Rejonowog dla m.st. Warszawy (Općinski sud u Varšavi, Poljska) od 27. lipnja 2022., I C 284/22, LEX br. 3501043; presuda Sāda Okręgowog w Gliwicach (Okružni sud u Gliwicama, Poljska) od 25. listopada 2022., I C 257/22, LEX br. 3550333; presuda Sāda Rejonowog dla Warszawy – Mokotowa (Općinski sud za Varšavu – Mokotowa, Poljska) od 27. prosinca 2022., II C 3085/22, LEX br. 3505069; presuda Sāda Rejonowog w Ciechanowie (Općinski sud u Ciechanówu, Poljska) od 25. siječnja 2023., I C 185/22, LEX br. 3504213; presuda Sāda Okręgowog w Warszawie (Okružni sud u Varšavi, Poljska) od 31. ožujka 2023., V Ca 3217/22, LEX br. 3553822), ali u mnogim je presudama osporen takav način njihova obračunavanja (primjerice presuda Sāda Rejonowog w Bartoszycach (Općinski sud u Bartoszycama, Poljska) od 4. studenoga 2021., I C 983/20, LEX br. 3280686; presuda Sāda Okręgowog w Toruniu (Okružni sud u Toruńu, Poljska) od 25. svibnja 2022., VIII Ca 169/22, LEX br. 3369969; presuda Sāda Rejonowog w Słupcy (Općinski sud u Słupci, Poljska) od 27. lipnja 2022., I C 146/22, LEX br. 3561755; presuda Sāda Rejonowog w Gdyni (Općinski sud u Gdyni, Poljska) od 6. srpnja 2022., II C 64/2022, LEX br. 3580501; presuda Sāda Okręgowog w Sieradzu (Okružni sud u Sieradzu, Poljska) od 11. siječnja 2023., I Ca 478/22, LEX br. 3550701; presuda Sāda Okręgowog w Kielcach (Okružni sud u Kielcu, Poljska) od 1. veljače 2023., II Ca 1858/22, LEX br. 3511122; presuda Sāda Okręgowog w Sieradzu (Okružni sud u Sieradzu) od 3. veljače 2023., I Ca 601/22, LEX br. 3550176). Sąd Najwyższy (Vrhovni sud, Poljska) u jednoj je odluci kojom ne prihvaća na razmatranje žalbu u kasacijskom postupku neizravno dopustio mogućnost obračunavanja kamata na dio glavnice namijenjen pokrivanju kreditirane provizije (vidjeti rješenje Sāda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) od

15. lipnja 2023., I CSK 4175/22, LEX br. 3569756; navedenu sudsku praksu za T. Czech Kredyt konsumencki. Komentarz, izd. III., Varšava, 2023.).

- 18 Pozivajući se na tekst članka 10. stavka 2. točke (f) u vezi s člankom 3. točkom (j) Direktive 2008/48/EZ, kao i na opće načelo građanskog prava slobode ugovaranja, navedene se odredbe izričito ne protive tomu da se ugovorni odnos oblikuje na način da se kamate na glavnici obračunavaju i na nekamatne troškove kredita koje će korisnik kredita otplatiti kada otplati kredit, a vjerovnik ih kreditira u fazi dodjele kredita. Naime, ako korisnik kredita (potrošač) pristaje na takvo rješenje, iako prešutno, pri čemu sklapa ugovor koji je sastavio vjerovnik (prodavatelj robe ili pružatelj usluga), a doslovnim tekstom odredbi Direktive 2008/48/EZ i poljskog Zakona o potrošačkim kreditima to se izričito ne zabranjuje, treba smatrati da takva ugovorna odredba nije zabranjena zakonom.
- 19 U poljskoj pravnoj teoriji u tom je pogledu izneseno stajalište u skladu s kojim u odredbama Zakona o potrošačkim kreditima ne postoji osnova za priznavanje različitih pravila naplaćivanja kamata na kredit, osobito ovisno o svrsi za koju je kredit namijenjen (J. Gil, M. Szlaszyński, Problematyka odsetek od kredytowanych kosztów bankowego kredytu konsumenckiego. Monitor Prawa Bankowego, 2022., br. 6., str. 59. do 74., LEX).
- 20 Međutim, teleološko tumačenje odredbe može dovesti do drukčijeg zaključka. Naime, čini se da pravičnost ide u prilog ocjeni da se kamatama na glavnici vjerovniku nadoknađuje samo stavljanje na raspolaganje glavnice kredita korisniku, a ne i kreditiranje nekamatnih troškova kredita, osobito provizije koja po svojoj prirodi predstavlja dodatnu naknadu vjerovnika na ime dodjele kredita. Čini se da to stajalište potkrepljuje i rasuđivanje Suda Europske unije iz točaka 81. do 91. obrazloženja presude u predmetu C-377/14 (ECLI:EU:C:2016:283).
- 21 Primjenom navedene metode tumačenja stoga bi trebalo zaključiti da se kamatama na glavnici vjerovniku nadoknađuje samo stavljanje na raspolaganje glavnice kredita korisniku, a ne i kreditiranje nekamatnih troškova kredita, osobito provizije koja po svojoj prirodi predstavlja dodatnu naknadu vjerovnika na ime dodjele kredita ili premija osiguranja koje su plaćene trećem subjektu.
- 22 Zbog prethodno navedenih razloga Sąd Okręgowy w Poznaniu (Okružni sud u Poznaniu) uputio je Sudu Europske unije prethodno pitanje.

[omissis]